

CONSTANTIN M.N. BORCIA

INVAZIA EXTRATEREȘTRILOR

(FICȚIUNI UMORISTICE,
ANECDOTE ȘI FRAGMENTE COMENTATE)

Umorul nu este ceva prea ușor de definit. După cum se întreabă Henri Bergson în cunoscuta sa carte, *Râsul* :

Ce înseamnă râsul ? Ce se află la baza rizibilului ? Ce credem că le este comun grimasei măscăriciului, jocului de cuvinte, quiproquoului de vodevil și scenei de comedie fină ? Ce tip de distilare ne va oferi esența, întotdeauna aceeași, de la care atâtea feluri de producții și-au împrumutat aroma indiscretă sau parfumul delicat ? Cei mai mari gânditori, de la Aristotel încoace, s-au preocupat de această mărunță problemă, care se sustrage mereu efortului de a o cunoaște, care alunecă, ne scapă, se redresează, constituind o impertinentă sfidare la adresa speculației filozofice.

Henri Bergson - „Râsul. Eseu asupra semnificației comicului”, Editura ALL, 2014, traducere, Ana – Maria Datcu, pag. 13.

Bergson a încercat să descifreze măcar o parte din tainele umorului... Dar este numai o încercare și atât...

Întrebările așteaptă încă răspunsuri verosimile...

*

Această carte cuprinde câteva schițe sau ficțiuni umoristice pe care le-am scris în decursul timpului... Unele, au apărut deja în câteva cărți, (dar le-am revizuit și am mai adăugat și ceva în plus); cartea mai cuprinde și comentarii la anecdote și la fragmente pe care le-am găsit în niște cărți vechi (cea mai veche fiind din anul 1889)...

Referitor la schițe, să fie foarte clar: toate personajele, situațiile, instituțiile sau firmele, care apar în aceste încercări literare sunt imagineare... Sunt pur și simplu... ficțiuni !

S-ar prea putea ca unii critici furibunzi sau unele persoane delicate să spună că în unele ficțiuni este folosit un limbaj cam vulgar (de genul „tâmpitule, dobitocule” și așa mai departe). Jaroslav Hašek sublinia însă, pe bună dreptate:

Viața nu e o școală de maniere elegante. În viață, fiecare se exprimă așa cum știe.

Sunt unii care se cred învățătorii omenirii și trasează tot felul de reguli despre cum este bine să te exprimi, ce nu e bine să spui, ce este și ce nu este jignitor și așa mai departe... Din păcate, acest efort lăudabil al dumnealor, după cum se pare, nu a fost prea util, pentru că, în definitiv, oamenii se vor exprima așa cum știu ei și nu așa cum vor impune alții, sub diferite pretexte (acești „învățători” au pretenția de a fi cultivați și deci superiori altora și deci enervanți)...

Mark Twain sublinia foarte bine:

Nu este nimic mai enervant decât un bun exemplu.

(<https://ro.kagouletheband.com>)

*

Referitor la anecdote și la fragmente sunt necesare unele lămuriri. Tot căutând prin anticariate am găsit câteva cărți mai vechi... Voi prezenta numai câteva dintre acestea:

1. *365 anecdote și glume, adunate, prelucrate și arangiate de Titu Vespasianu Gheaja*, apărută la Gherla, Tipografia Aurora, P.A. Todoranu, în anul 1889.

2. *Calde și reci – pagini umoristice, versuri și proză de Costache Modestu*, apărută în anul 1912, Tipografia „Jockey-Club”, Ion Văcărescu & comp., București.

3. *La ureche... - culegere de anecdote, de N. Kirițescu și N. Vlădoianu*, apărută în anul 1929, editura ziarului Universul.

4. *Carnaval Literar – anecdote politice și culturale*, autor C. Săteanu, Iași, Tipografia „Albina”; nu este tipărit anul, dar este o însemnare pe prima pagină și anume 3 octombrie 1930.

5. *Realitatea ilustrată - Înveseleți-vă de Paști !* o
broșură apărută în anul 1937.

6. *Istoria în anecdotă – vorbe de duh și cu tâlc, culese și traduse de Const. A.I. Ghica*, Editura Universul S.A., 1944.

7. *De-ale lui Păcală – snoave populare*, Biblioteca pentru toți, București, 1964, ediție îngrijită de V. Adăscăliței și P. Ursache.

8. *Cinel-cinel – ghicitori*, Biblioteca pentru toți, București, 1964, ediție îngrijită de C. Mohanu.

Nu pot să îmi exprim îndeajuns uimirea parcurgând aceste cărți vechi pe care am avut șansa și onoarea să le găsesc și să le citesc... Mă gândesc cu admirație la oamenii care au scris aceste cărți și le transmit, acolo unde sunt, cele mai alese sentimente... Și m-am gândit că au mai existat oameni deosebiți, cândva...

Am selectat din aceste cărți mai multe anecdote pe care mi-am permis să le comentez precum și niște fragmente care mi s-au părut a fi foarte interesante...

Cartea am scris-o din tot sufletul, în speranța că cineva, undeva, cândva, va citi și va zâmbi, uitând poate, pentru o clipă, de stresul vieții...

În concluzie:

Cartea este structurată în trei părți: primele două părți sunt constituite din ficțiuni umoristice, iar partea a treia este constituită din anecdote și fragmente comentate, preluate din câteva cărți vechi. Pentru un plus de atractivitate, pentru cunoscătorii limbii engleze, mi-am permis să traduc cu ajutorul celebrului traducător automat

<https://translate.google.ro/>, câteva fragmente din carte; sunt sigur că vor râde și se vor distra; sper să fie așa, pentru că dacă nu va fi, voi fi foarte dezamăgit...

Să fiți sănătoși, norocoși și veseli !

Cu bine,

Constantin M.N. Borcia

POST SCRIPTUM

Mă poate întreba cineva: înțeleg, să fiu sănătos și norocos, dar vesel, cum dracu' să fiu când văd că în lumea asta mare sunt atâtea nenorociri și tragedii ?

Așa este, în această lume sunt suferințe, unele inimaginabile, așa este, sunt oameni bolnavi; este durere, este disperare, este depresie... Dar fiind trist, fiind descurajat, vei contribui, fie și inconștient la sporirea acestei stări de lucruri, fiind cuprins de deznădejde, de durere, nu faci altceva decât să atragi răul, așa cum un magnet atrage pilitura de fier...

Și prin asta permiți răului să se manifeste cu și mai multă intensitate... Așa încât, poate că un strop de veselie, nu ar dăuna nimănui, chiar dimpotrivă...

Aceasta este opinia mea, firește... Cine vrea să fie de acord, bine, cine nu vrea, iar bine...

Și acum să începă reprezentația...

HOINĂRIND PRINTRE OAMENI (FICȚIUNI UMORISTICE)

Vârsta lumii

Voltaire fiind întrebat într-o zi ce credea despre vârsta lumii:

— Nu știu, răspunse el, dar privesc lumea ca pe o cochetă bătrână care își ascunde vârsta.”

Istoria în anecdote – vorbe de duh și cu tâlc, culese și traduse de Const. A.I. Ghica; Editura Universul S.A., 1944.

(Pag. 170)

CULTURA PENTRU TOȚI

În studioul de televiziune BUFNIȚA TV stau cinci persoane distinse: moderatorul și patru invitați care discută pasionați despre cultura modernă... Mai precis, personajele sunt următoarele: celebrul Pafnutie Cârpea, moderatorul emisiunii, Țiuiac Prostănac Îndesatu, un om de cultură aleasă, Pleznitoru Urlătorian Balamucea, un ilustru critic literar, Amăței Veta Scârțea, o distinsă compozitoare, soprană și instrumentistă (cântă la toate instrumentele muzicale inventate de-a lungul timpului), Mămăliguță Țoapa Trepădușu, o mare pictoriță, o mare sculptoriță, o mare regizoare și o mare actriță de teatru și film, adică este o artistă multilateral dezvoltată.

Stau și discută cu mare pasiune despre tot felul de aspecte ale culturii... Iată cum a decurs acea memorabilă emisiune dedicată culturii moderne...

PAFNUTIE CÂRPEA: Bună seara sau mai bine zis bună noaptea stimați și neprețuiți telespectatori. În cadrul emisiunii noastre „Noaptea cu Cârpea”, vom aborda o tematică nouă intitulată „Cultura pentru toți”. Aflați că vom discuta despre o mare descoperire, împreună cu invitatul meu, domnul Țiuiac Prostănac Îndesatu... Apoi vom discuta cu marele critic și criticolog, domnul Pleznitoru Urlătorian Balamucea... Apoi vom discuta cu celebra și inegalabila compozitoare, soprană și instrumentistă, numită Amăței Veta Scârțea, care este multilateral talentată, fiind o virtuoaasă harpistă, trompetistă, clarinetistă, flautistă, violoncelistă, naistă, violistă, țambalistă, fluieristă, trombonistă, cimpoistă, oboistă și așa mai departe... Domnia sa este așadar o multiplă instrumentistă... Dânsa cântă la toate instrumentele care s-au inventat de la Adam și Eva încoace... Este și o mare muzicologă... În fine, vom discuta cu o mare artistă polivalentă, doamna Mămăliguță Țoapa Trepădușu... Dar, mai

Înainte de toate, nu rezist ispitei de a vă informa că un grup de cercetători de la Universitatea Neghiobești a descifrat după ani îndelungați de cercetare două enigme care a dat multă bătaie de cap oamenilor de pretutindeni... Prima enigmă se referă la întâietatea oului sau a găinii... Este veșnica întrebare pe care și-au pus-o oamenii din toate timpurile: ce a fost mai întâi, oare, oul sau găina ? Ei bine, s-a aflat răspunsul... Mai întâi a fost găina, apoi a fost oul... Iată cum au argumentat cercetătorii... Găinile sunt păsări care provin din transformarea de-a lungul timpului, prin evoluție, a unor reptile zburătoare care au trăit acum câteva milioane de ani și care s-au desprins din reptilele terestre sau acvatice preferând să zboare cu niște aripi care erau făcute din piele sau din solzi, nu se știe exact, dar nu are importanță... Se pare că penele păsărilor provin din solzii reptilelor care la rândul lor provin din solzii de pește, deoarece reptilele provin din pești care nu au mai dorit să înoate și s-au transformat în reptile ca urmare a selecției naturale, după cum ne învață Darwin... De-a lungul timpului, aceste reptile adaptându-se la mediu, după nenumărate mutații genetice, s-au transformat în păsări, de diferite mărimi... Printre aceste păsări, se numără și găinile, care cu toate că nu zboară decât arareori, sunt totuși păsări... Găinile pentru a se putea înmulți, fac ouă, după ce emit sunete caracteristice, mai exact cotcodăcesc... Deci, au concluzionat savanții, găinile au apărut înaintea ouălor, deoarece mai înainte ca să existe oul trebuie să existe găina care să-l facă... Iată un mister dezlegat... Al doilea mister dezlegat de grupul de cercetători se referă de fapt la răspunsul la o altă întrebare obsedantă: ce a fost mai întâi, laptele sau vaca ?... Mulți ar fi tentați să răspundă simplu: păi bineînțeles că vaca este înaintea laptelui și nu invers deoarece vaca face papte... Dar nu au idee cât de mult se înșală... Iată ce răspuns genial au dat cercetătorii... Mai înainte ca vaca să fie mulsă și să producă lapte, ea, vaca, a fost mai întâi vițea care a trebuit să fie hrănită cu lapte, numai prin consumul laptelui, vițeaua a

crescut și a devenit vacă și așa a putut să producă lapte... Deci, au concluzionat cercetătorii, laptele a apărut înaintea vacii, nu mai este acum nici un dubiu... Iată deci stimați telespectatori, că alte două enigme au fost elucidate, nimic nu rezistă investigației cercetătorilor... Eu personal îmi pun o întrebare care mă obsedează: ce a fost mai întâi, oare, maimuța, omul sau banana ? Nenumărați cercetători au încercat să răspundă la întrebarea asta, dar nu au reușit, din păcate... Stimați telespectatori, nu se știe exact nici până în ziua de azi cine a apărut mai întâi pe lumea asta: maimuța, omul sau banana ? Unii spun că bananele au apărut înaintea maimuțelor și a oamenilor, deoarece și oamenii dar și maimuțele se hrănesc cu banane, dar nu se știe sigur... Alții, sunt mai categorici și spun așa: ia mai lasă-ne dracu' în pace cu întrebarea asta puerilă și du-te și te culcă... Acestor indivizi inculți eu le spun așa: la culcare să vă duceți voi, analfabeților... Dar savanții cercetează și vor răspunde și la această întrebare tulburătoare... Și acum, după această scurtă introducere în tainele universului animal, să revenim la emisiunea noastră... Vă rog domnule Prostănac, vorbiți...

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Bună seara sau bună noaptea dumneavoastră și telespectatorilor și celor care ne ascultă și nu ne ascultă, bună seara celor care sunt prezenți și celor care sunt absenți...

PLEZNITORU URLĂTORIAN BALAMUCEA: Bună seara... Cu ocazia asta voi face o lansare de carte și anume voi lansa cartea nepotului meu, *Dragoste, pacoste...*

AMÂȚEI VETA SCÂRȚEA: Bună seara, noapte bună, foaie verde tra-la-la-la și tra-la-la, sol diez și si bemol becar, do re mi fa sol la si do, bună noaptea...

MĂMĂLIGUȚĂ ȚOAPA TREPĂDUȘU: Seara bună, noapte bună și nebună în această emisiune străbună, acum și în vecii vecilor...

PAFNUTIE CÂRPEA: Amin, stimată doamnă

Mămăliguță... Haide, acum, după aceste banalități introductive să începem... Domnu' Țiuiac, vă rog...

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Este vorba despre o descoperire fenomenală, senzațională, uluitoare. Un grup de reputați istorici și arheologi, au descoperit într-o veche casă părăsită prin care bântuiau fantome, un document vechi care, susțineau ei, este de o valoare inestimabilă, incalculabilă. Cu nespusă emoție s-au aplecat asupra documentului și l-au cercetat. După ce l-au cercetat îndelung, după nopți de nesomn, au reușit să înțeleagă ceea ce era scris pe document... Au aflat astfel că documentul era o rămășiță dintr-o cronică de pe vremea marelui domnitor Lopățică Vodă Voievod, supranumit Sâsâilă, care a domnit patru luni, trei săptămâni, două zile și o oră fix și a fost foarte iubit de supuși, cronica aparținând celebrului cronicar Găletușă Grămăticul, supranumit Viezure, care era sfetnicul de taină al voievodului. Iată ce conținea documentul descifrat în cele din urmă de către marele istoric și criptolog Bobârnac Criptă Acălugăriței... Autorii descoperirii au scris un articol care a apărut în revista „Pergamentul”...

PAFNUTIE CÂRPEA: Sunt în asentimentul telespectatorilor când afirm că ceea ce afirmați dumneavoastră este foarte interesant... Vă rog continuați... Ce conținea documentul descifrat, stimate domnule Prostănac ?

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Conținea următoarele, citesc și citez din revista unde a apărut articolul...

Ieata ieu Galetusea Gramaticuloru, povatzuitoriu den taina alu mai marile Voievodulu Voda Lopatzichea, mai marile statatoriulu in tzeara noastrae, declarulu cu mina pe inima precum ca marile nostru domnitoriulu a avutulu unulu visulu, in carea se arata un uomu carea dzicea ca are un marile televizdoriulu, ce o mai fi dracovenia aista, la carea se uita toata dziua si mai avea si un telefonulu, ce o mai fi si dracovenia aista, si carele la telefonulu i se mai dzice si

mobilulu si carea mai avea si o marea carutza la care i se dzice automobilulu si carea mai avea si o mare minunatie care se chiama computeriulu si carea mai avea si o mare casoiulu care se dzice vila si carea mai avea si o cutie care vorbeste la carea se dzice readioulu. Si atuncisa maritul voievodulu Lopatzichea a intrebatulu ca adicatelea ce vrea ielu pe toate aistelea daca i le va da lui, adicatelea lu luminatzia sa Lopatzichea. La carele omulu a raspunsulu ca adicatelea vrea ca luminatzia sa Lopatzichea sa dea in schimbulu la dracoveniile ailea seapte butoaie cu vinulu vechiulu din pivnitza domneasca. La inceputulu luminatzia sa Lopatzichea nu a vrutulu sa se desparta de vinulu vechiulu bunulu, apoi a vrutulu. A datulu apoi seapte butoaie cu vinu vechiulu si bunulu si a primitulu in schimbulu, televizoriulu, mobilulu, automobilulu, computeriulu, vila si readioulu. Inse luminatzia sa Lopatzichea nu stia ce sa faca cu iele, insa omulu acela a stiutulu ce sa faca cu seapte butoaie cu vinulu vechiulu si bunulu, a stiutulu dioarice a beutulu toatele butoaile cu vinulu...

PAFNUTIE CÂRPEA: Foarte interesant, domnule Prostănac, numai că nu pricep prea multe... Este scris într-o limbă veche, chiar pot să spun străveche, care nu prea mai are de-a face cu limba modernă... Ați putea să ne lămuriți, vă rog frumos ?

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Dar nu am terminat domnu' Cârpea, mai am de citit...

PAFNUTIE CÂRPEA: Lasă că nu e nevoie, că nu pricep nimic... Ce dracu' zice capsomanu' ăla ?... Cum îl cheamă ? Găletușă ?

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Doar atât să mai citesc, stimate domnule Cârpea... Deci, așadar, iată:

Dara ieu am scrisulu toate aistelea pentru ca sa fie de aducere amintie si spre stiintzia oaminilor de pretutindilea si pentru timpurili urmatoare pintru luminarea lorulu. Asea a fostulu precumulu amulu scrisulu ieu, cu sleabile miele puteri

si cu mintea mia aia proasta, asea am scrisulu ieu Galetusea Gramaticulorum, sfetniculorulum den taina alu marile voievodulu Lopatzichea. Si am trimisulume prin postia electronica cu computeriulu lu luminatzia sea Lopatzichea la multzi oameni luminatzi, povestia aista... Acestia findulu dzise, semnedz Galetusea Gramaticulorum.

Mda, nu prea înțeleg mare lucru, dar din ceea ce am înțeles, se pare că un anume grămatic Găletușă...

PAFNUTIE CÂRPEA: Ce înseamnă grămatic, stimat domn ?

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Este un individ, care se ocupă cu gramatica... Se pare că pe vremuri, nu știau prea mulți oameni să scrie și să citească și era desemnat un tip care învățase la școală să scrie, să citească, să socotească și așa mai departe, era desemnat zic să se ocupe cu toate astea adicătelea să se ocupe la curtea domnească cu cititu', cu scrisu' și așa mai departe... Ați preciput ? Așa, deci era acest grămatic, Găletușă care era în același timp și povățuitoru' de taină al domnitorului Lopățică Vodă Voievod...

PAFNUTIE CÂRPEA: Scuzați că vă întrerup, stimat domnule Prostănac, cine dracu' mai e și domnitoru' ăsta ? Că nu am auzit de el...

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: A fost un domnitor care a fost șters din cărțile de istorie deoarece a dat o lege prin care se interzicea tunsul și mulsul oilor, ceea ce a provocat mari nemulțumiri printre ciobani și chiar mai mult a provocat o răscoală a ciobanilor, în urma căroră, ciobanii au fost alungați din țară. Ciobanii nu s-au lăsat, s-au dus la niște vrăjitoare, iar acestea l-au blestemat pe Lopățică... Au zis că să nu mai fie pomenit în vecii vecilor și să nu mai apară în cărțile de istorie !... L-au poreclit Săsâilă... Și l-au blestemat și pe Găletușă și l-au poreclit Viezure... Și de-aia nu se mai știe mai nimic nici despre Vodă Lopățică, nici despre Găletușă... Așa și să continui... Acest voievod, a avut un vis în care se

Libris.ro
arăta un om care zicea că are un mare televizor la care se uita toată ziua, și mai avea și un telefon care se mai numea și mobil...

PAFNUTIE CÂRPEA: Fantastic ! Televizor și telefon mobil pe vremea lu' Lopățică ? Este incredibil !... Scuzați, vă rog să continuați !

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Și mai avea și o mare căruță care se mai numește și automobil și mai avea și un calculator sau computer, cum i se mai spune și mai avea și o căsoaie adică o casă mare numită vilă și mai avea și o cutie care vorbește numită radio...

PAFNUTIE CÂRPEA: Hai că e prea de tot... Înțeleg, televizor și mobil pe vremea lu' Lăpățică, mai pot să înghit, mai pot să înțeleg, da' automobil, calculator, radio și vilă pe vremea lu' Vodă Lopățică, este ceva de domniul fantasticului... Nu cred așa ceva... Eu zic că documentu' ăsta a fost prost descifrat, nu vă supărați...

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Nu stimate domn, documentu' a fost tradus corect... Deci... Mai departe... Măritu' voievod l-a întrebat pe om ce vrea el în schimbu' la toate minunățiile alea. Omu' a spus că vrea în schimbu' lor șapte butoaie cu vin vechi din pivnița domnească.

PAFNUTIE CÂRPEA: Devine interesant... Să dai un automobil, o vilă, un calculator, pe șapte butoaie cu vin, este captivant... Înseamnă că vinu' era extraordinar...

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: La început, luminăția sa Lopățică, nu a vrut să se despartă de vinu' vechi și bun, dar apoi s-a răzgândit și a vrut să se despartă... A dat apoi șapte butoaie și a primit, în schimb, televizorul, mobilu', automobilu', computeru', vila și radiou' ...

PAFNUTIE CÂRPEA: Foarte bine a făcut !

ȚIUIAC PROSTĂNAC ÎNDESATU: Însă luminăția sa Lopățică, nu știa ce să facă cu ele, dar omu' a știut ce să facă cu cele șapte butoaie, deoarece a băut tot vinu' din ele. Apoi, a năvălit oaste străină și l-a invadat pe luminăția

ÎN LOC DE INTRODUCERE / 13

PARTEA I / 19

HOINĂRIND PRINTRE OAMENI /19

(FICȚIUNI UMORISTICE)

CULTURA PENTRU TOȚI / 21

FESTIVITATEA DE PREMIERE / 57

CAMPANIE ELECTORALĂ / 77

FORUM / 101

CINE A INVENTAT ROATA ? / 107

O PETRECERE NEOBIȘNUITĂ / 121

O SCRISOARE CĂTRE MOȘ LĂPTUCI / 141

INVAZIA EXTRATEREȘTRILOR / 153

PARTEA A II-A / 163

O LUME MINUNATĂ / 163

(ALTE FICȚIUNI UMORISTICE)

CONVORBIRI TELEVIZATE / 165

DRAGOSTE, TU EȘTI O PACOSTE ! / 171

ÎMPUȘCĂTURI PRIN TELEFON... / 203

UN MARE CRITIC... / 219

BUCURIILE TELEVIZORULUI / 225

PARTEA A III-A / 233

UMORUL DE ALTĂDATĂ /233

– ANECDOTE ȘI FRAGMENTE COMENTATE –